

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **Ing. M. G.**, bývajúceho v Z., proti žalovanej **A.A.**, so sídlom Č., zastúpenej JUDr. M. V., so sídlom v K., **o zaplatenie 1 475,87 Eur s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Michalovce pod sp. zn. 5 C 86/2008, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 25. januára 2011 sp. zn. 6 Co 5/2010, takto

r o z h o d o l :

Dovolacie konanie **z a s t a v u j e .**

Žalobca je povinný zaplatiť žalovanému trovy dovolacieho konania 157,56 Eur na účet advokáta JUDr. M. V., so sídlom v K., č. účtu: X. vedený v T., a.s., do troch dní.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Michalovce rozsudkom z 10. augusta 2009 č.k. 5 C 86/2008-64 zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal, aby žalovaná bola zaviazaná na zaplatenie 44 462 (1 475,87 Eur) s úrokom z omeškania od 1. októbra 2008 do 31. decembra 2008 v sume 31,53 Eur a od 1. januára 2009 po 0,44478 Eur za každý deň omeškania, titulom bezdôvodného obohatenia na nevyplatený nájom a nezaplatenie dane za užívané pozemky. Žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť žalovanej na trovách konania 1 057,02 Eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Krajský súd v Košiciach na odvolanie žalobcu rozsudkom z 25. januára 2011 sp. zn. 6 Co 5/2010 rozsudok súdu prvého stupňa, ktorým bola žaloba zamietnutá, potvrdil. Zmenil rozsudok vo výroku o náhrade trov konania tak, že žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť žalovanej trovy konania 853,55 Eur, a to právnenému zástupcovi žalovanej JUDr. J. P. v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku. Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na dovolanie žalobcu uznesením z 27. júla 2011 sp. zn. 4 Cdo 138/2011 dovolacie konanie zastavil pre nedostatok podmienky povinného

zastúpenia dovolateľa v dovolacom konaní kvalifikovaným zástupcom (§ 241 ods. 1 veta druhá O.s.p., § 104 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 243c O.s.p.). O trovách dovolacieho konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania, keď vychádzal z § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p. v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p. a § 224 ods. 1 O.s.p.

Ústavný súd Slovenskej republiky o sťažnosti žalovanej voči uzneseniu dovolacieho súdu z 27. júla 2011 sp. zn. 4 Cdo 138/2011 nálezom z 21. marca 2011 sp. zn. I. ÚS 427/2011 rozhodol tak, že základné právo spoločnosti A., s.r.o., M., na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj právo na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v konaní vedenom pod sp. zn. 4 Cdo 138/2011 a jeho uznesením z 27. júla 2011 porušené boli. Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4 Cdo 138/2011 z 27. júla 2011 zrušil a vec vrátil Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky na ďalšie konanie a zaviazal ho uhradiť spoločnosti A.A. trovy právneho zastúpenia 396,52 Eur na účet jej právneho zástupcu, advokáta JUDr. M. V. do dvoch mesiacov od právoplatnosti nálezu.

V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že v kontexte sťažovateľkou podanej sťažnosti sa ústavný súd zaoberal preskúmaním námietky sťažovateľky spočívajúcej v tvrdení o nesprávnej a ústavne nekomformnej aplikácii relevantných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku pri rozhodovaní o trovách dovolacieho konania. Sťažovateľka namietala, že rozhodnutie dovolacieho súdu v časti o trovách konania spočíva len v označení aplikovaných právnych noriem (§ 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p. v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p. a § 224 ods. 1 O.s.p.), čo spôsobuje jeho nepreskúmateľnosť pre nevysvetlenie (neuvedenie) dôvodov, prečo sa dovolací súd, aj keď mal dostatočne zistený skutkový stav na zastavenie dovolacieho konania „podľa § 104 ods. 2 O.s.p.“, rozhodol aplikovať ustanovenie § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p. Nedostatočné odôvodnenie označeného rozhodnutia o trovách konania (vo svetle najmä dodatočných zistení od ministerky spravodlivosti spôsobuje objektívne vzaté jeho nepreskúmateľnosť a až arbitrážnosť. Ústavný súd poukázal na to, že v rozsahu dôvodov uvedených v sťažnosti preskúmal protichodné tvrdenia účastníkov týkajúce sa vo veci podstatnej faktickej skutočnosti – ne/doručenia úplného vyjadrenia sťažovateľky k dovolaniu. Uviedol, že jeho zistenia a konštatácie odôvodňujú záver, že dovolací súd vychádzal pri rozhodovaní o trovách dovolacieho konania z nedostatočne zisteného skutkového stavu (zrejme spôsobeného okresným súdom nenáležitým postupom pred postúpením veci

dovolaciemu súdu), čo následne z objektívneho pohľadu prispelo k arbitrárnemu rozhodnutiu najvyššieho súdu v časti jeho rozhodnutia o trovách konania. Ústavný súd mal za to, že z tohto pohľadu nie je podstatnou skutočnosť, že najvyšší súd vychádza z údajov jemu známych zo spisového materiálu, ak následne na základe iných relevantných informácií vyplynulo, že sťažovateľka v rámci jej vyjadrenia k dovolaniu riadne doručila tomu určenému orgánu aj druhú stranu vyjadrenia, v rámci ktorej si uplatnila nárok na náhradu trov konania. Uložil dovolaciemu súdu upriamiť pozornosť na také zistenie skutkového stavu, ktoré bude spôsobilé vytvoriť dostatočný základ na rozhodnutie dovolaciemu súdu o trovách dovolacieho konania ústavne komformným spôsobom.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po zrušení a vrátení veci Ústavným súdom Slovenskej republiky požiadal Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky o zaslanie všetkých dokumentov obsiahnutých v podaní advokáta žalovanej JUDr. M. V., Advokátska kancelária M.M., s.r.o., so sídlom v K., urobeného prostredníctvom portálu www.ezaloby.justice.sk dňa 20. mája 2011 označené ako „Vyjadrenie sa k podanému dovolaniu“, adresované Okresnému súdu Michalovce k sp. zn. 5 C 86/2008. Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, sekcia právnych služieb zaslala dovolaciemu súdu CD nosič s „Vyjadrením sa k podanému dovolaniu“ spolu s plnomocenstvom. Na základe takto doplnených skutočností a údajov možno uzavrieť, že žalovaná na základe plnomocestva z 19. mája 2011 poverila zastupovaním v dovolacom konaní advokáta JUDr. M. V., ktorý k podanému dovolaniu podal písomné vyjadrenie a zároveň žiadal priznať náhradu trov dovolacieho konania.

V prejednávanvej veci žalobca (dovolateľ) aj napriek výzvam a poučeniu súdu na odstránenie väd dovolania ostal nečinný, preto dovolacie konanie pre nedostatok podmienky povinného zastúpenia dovolateľa v dovolacom konaní kvalifikovaným zástupcom (§ 241 ods. 1 veta druhá O.s.p., § 104 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 243c O.s.p.) muselo byť zastavené.

Podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p. žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie bolo zastavené.

Ak niektorý z účastníkov zaviniť, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca (§ 146 ods. 2 O.s.p.).

V prípade zastavenia konania všeobecne platí, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Z tejto všeobecnej zásady však existujú výnimky. Jednou z nich je, že ak niektorý z účastníkov zaviniť, že sa konanie muselo zastaviť, je povinný nahradiť jeho trovy (§ 146 ods. 2 prvá veta). Zavinenie môže existovať na strane žalobcu aj na strane žalovaného.

V prejednávanej veci je nepochybné, že v štádiu dovolacieho konania žalobca zaviniť, že dovolacie konanie pre jeho nečinnosť v odstraňovaní väd dovolania bolo zastavené a preto mu vznikla povinnosť zaplatiť žalovanej náhradu trov dovolacieho konania.

Žalovaná v dovolacom konaní podala návrh na rozhodnutie o priznaní náhrady trov dovolacieho konania (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 151 ods. 1 O.s.p.). Dovolací súd jej priznal náhradu, ktorá spočíva v odmene advokáta za 2 úkony právnej služby poskytnutej prevzatím a prípravou zastúpenia v dovolacom konaní, a tiež vypracovaním písomného vyjadrenia žalovanej k dovolaniu žalobcu (§ 14 ods. 1 písm. a/ a b/, vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb; ďalej len „vyhláška“). Sadzbu za tieto úkony právnej služby určil podľa § 10 ods. 1 vyhlášky, t.j. 71,37 Eur za jeden úkon právnej služby (vychádzajúc z hodnoty sporu 1 475,87 Eur), za dva úkony právnej služby 142,74 Eur. Zároveň (§ 16 ods. 3 vyhlášky) bola priznaná náhrada za miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné vo výške 2 x 7,41 Eur, spolu 14,82 Eur. Náhrada trov dovolacieho konania tak predstavuje sumu 157,56 Eur.

O povinnosti žalobcu zaplatiť priznanú náhradu trov dovolacieho konania advokátovi žalovanej bolo rozhodnuté v súlade s § 149 ods. 1 O.s.p.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 26. marca 2013

JUDr. Eva S a k á l o v á, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Klaudia Vrauková